

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. lapkričio 15 d.*

„Augalų veislių teisinė apsauga Bendrijoje — Reglamentas (EB) Nr. 2100/94 — Perdirbimas — Perdirbėjo pareiga pateikti informaciją augalo veislės, kuriai suteikta apsauga Bendrijoje, savininkui — Reikalavimai, susiję su prašymo suteikti informaciją pateikimo momentu ir turiniu“

Byloje C-56/11

dėl *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Vokietija) 2011 m. sausio 3 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2011 m. vasario 8 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main eG

prieš

Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai A. Borg Barthet, E. Levits (pranešėjas), J.-J. Kasel ir M. Berger

generalinis advokatas N. Jääskinen,

posėdžio sekretorė K. Sztranc-Sławiczek, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. kovo 15 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main eG*, atstovaujamos *Rechtsanwälte C. Bittner* ir F. Eckard,

— *Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH*, atstovaujamos *Rechtsanwälte K. von Gierke* ir J. Forkel,

— Ispanijos vyriausybės, atstovaujamos A. Rubio González,

— Europos Komisijos, atstovaujamos B. Schima, M. Vollkommer, F. Wilman ir I. Galindo Martin,

susipažinęs su 2012 m. birželio 14 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje (OL L 227, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 16 t., p. 390) 14 straipsnio 3 dalies šeštos įtraukos ir 1995 m. liepos 24 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1768/95, įgyvendinančio Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje 14 straipsnio 3 dalyje numatytos žemės ūkio išimties taisyklės (OL L 173, p. 14; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 18 t., p. 63), iš dalies pakeisto 1998 m. gruodžio 3 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2605/98 (OL L 328, p. 6; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 24 t., p. 162, toliau – Reglamentas Nr. 1768/95), 9 straipsnio 2 bei 3 dalių išaiškinimu.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Raffelsen-Waren-Zentrale Rhein-Main eG* (toliau – RWZ) ir *Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH* (toliau – STV) dėl pastarosios pateikto prašymo suteikti informaciją, susijusią su sertifikuotomis augalų sėklomis, dėl 2005–2006 ir 2006–2007 prekybos metų.

Teisinis pagrindas

Reglamentas Nr. 2100/94

- 3 Pagal Reglamento Nr. 2100/94 11 straipsnį teisę į augalų veislių teisinę apsaugą Bendrijoje turi „selektininkas“, t. y. „tą veislę sukūręs arba atradęs ir išskyręs asmuo, arba jo teisių perėmėjas“.
- 4 Šio reglamento 13 straipsnyje „Augalų veislių teisinės apsaugos savininko Bendrijoje teisės ir draudžiami veiksmai“ nustatyta:

„1. Augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje poveikį sudaro augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje savininko ar savininkų, toliau vadinami „savininku“, teisė atlikti 2 dalyje nustatytus veiksmus.

2. Nepažeidžiant 15 ir 16 straipsnių nuostatų, savininko leidimas yra būtinas, kad su saugomos augalų veislės dauginamąja medžiaga arba saugomos veislės surinkta augaline medžiaga <...> būtų galima atlikti šiuos veiksmus:

a) gaminti ar dauginti (veisti);

<...>

Savo leidimą savininkas gali susieti su sąlygomis ir apribojimais.

<...>“

- 5 Šio reglamento 14 straipsnio „Nukrypimas nuo augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje“ 1 dalyje nustatyta:

„Nepaisant 13 straipsnio 2 dalies nuostatų ir siekiant užtikrinti žemės ūkio gamybą, ūkininkams leidžiama dauginimo tikslais lauke savo ūkyje naudoti augalinę medžiagą, gautą nuėmus derlių, išskyrus hibridinės ar sintetinės veislės, kuriai yra taikoma augalų veislių teisinė apsauga Bendrijoje, dauginamąją medžiagą.“

6 Reglamento Nr. 2100/94 14 straipsnio 3 dalyje numatyta:

„Siekiant, kad įsigaliojant 1 dalyje nurodytas nukrypimas ir kad būtų apsaugoti teisėti selekcininko ir ūkininko interesai, prieš įsigaliojant šiam reglamentui, sąlygos pagal 114 straipsnį priimtose įgyvendinimo taisyklėse turi būti nustatytos remiantis šiais kriterijais:

— <...>

— iš smulkių ūkininkų nereikalaujama mokėti jokio selekcinio mokesčio savininkui; <...>

— <...>

— iš kitų ūkininkų reikalaujama mokėti savininkui teisėtą selekcinį mokestį, kuris yra gerokai mažesnis už tos pačios veislės dauginamosios medžiagos, auginamos tame pačiame plote, licencinį mokestį; faktiškas selekcinio mokesčio dydis laikui bėgant gali svyruoti atsižvelgiant į tai, koku mastu ta veislė bus naudojama pagal 1 dalyje nurodytą nukrypimą,

— <...>

— reikalingą informaciją savininkams jų prašymu teikia ūkininkai ir perdirbimo paslaugų tiekėjai; <...>“

Reglamentas Nr. 1768/95

7 Reglamento Nr. 1768/95 2 straipsnis suformuluotas taip:

„1 straipsnyje nurodytas sąlygas įgyvendina tiek turėtojas, atstovaujantis selekcininką, tiek ūkininkas taip, kad apsaugotų teisėtus vienas kito interesus.

2. Laikoma, kad teisėti interesai neapsaugoti, jeigu vienam ar keliems iš šių interesų daromas nepalankus poveikis neatsižvelgus į poreikį išlaikyti deramą pusiausvyrą tarp jų visų arba į poreikį išlaikyti proporcingumą tarp atitinkamų sąlygų tikslo ir faktiško tų sąlygų įgyvendinimo poveikio.“

8 Šio reglamento 5 straipsnyje, kuriame nustatyta savininkui mokėtino atlygio tvarka, numatyta:

„1. Pagal pagrindinio reglamento [Nr. 2100/94] 14 straipsnio 3 dalies ketvirtą įtrauką savininkui mokamo teisingo atlygio dydis gali būti sutarties tarp savininko ir atitinkamo ūkininko objektas.

2. Jeigu tokia sutartis nesudaryta arba netaikoma, atlygio dydis yra gerokai mažesnis negu mokestis, imamas tame pačiame rajone už žemiausios tos pačios veislės kategorijos, tinkamos oficialiai sertifikuoti, dauginamosios medžiagos gamybą, kuriai suteikta licencija.

<...>

5. Jeigu 4 dalyje minimas susitarimas netaikomas 2 daliai, turi būti mokamas atlygis, lygus 50 % sumos, mokėtinai už dauginamosios medžiagos gamybą, kuriai suteikta licencija, kaip numatyta 2 dalyje.

<...>“

9 Reglamento Nr. 1768/95 8 straipsnio „Ūkininko teikiama informacija“ 3 ir 4 dalyse nustatyta:

„3. Pagal 2 dalies b, c, d, ir e punktus pateikiama informacija yra susijusi su einamaisiais prekybos metais ir su vieneriais ar daugiau iš trejų ankstesnių prekybos metų, apie kuriuos ūkininkas dar nebuvo pateikęs atitinkamos informacijos turėtojo prašymu pagal 4 arba 5 dalies nuostatas.

Tačiau pirmieji prekybos metai, apie kuriuos pateikiama informacija, yra ne ankstesni kaip metai, kuomet buvo pateiktas pirmasis prašymas dėl informacijos apie veislę arba veisles ir atitinkamą ūkininką arba kuomet ūkininkas įsigijo atitinkamos veislės arba veislių dauginamąją medžiagą, jeigu buvo pateikta bent jau informacija, kad buvo užpildyta paraiška augalų veislių teisinei apsaugai Bendrijoje suteikti arba tokiai teisei suteikti, taip pat informacija apie galimas tokios dauginamosios medžiagos panaudojimo sąlygas.

<...>

4. Savo prašyme turėtojas nurodo savo vardą, pavardę, adresą ir veislę arba veisles, apie kurias jis nori gauti informaciją, taip pat nuorodą arba nuorodas į atitinkamą augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje teisę arba teises.

Jeigu to prašo ūkininkas, pateikiamas prašymas raštu ir turėtojo statuso įrodymas. Nepažeidžiant 5 dalies nuostatų, prašymas pateikiamas tiesiogiai atitinkamam ūkininkui.“

10 Šio reglamento 9 straipsnyje „Perdirbėjo teikiama informacija“ nustatyta:

„1. Informacijos, kurią perdirbėjas privalo teikti turėtojui, remdamasis pagrindinio reglamento [Nr. 2100/94] 14 straipsnio 3 dalies šeštąja įtrauka, detalės gali būti sutarties tarp turėtojo ir atitinkamo perdirbėjo objektas.

2. Jeigu tokia sutartis nebuvo sudaryta arba netaikoma, perdirbėjas, nepažeisdamas informacijos reikalavimų, keliamų pagal kitus Bendrijos teisės aktus arba pagal valstybių narių teisės aktus, turėtojo prašymu privalo jam pateikti reikšmingą informaciją. Toliau pateikti punktai laikomi reikšminga informacija:

- a) perdirbėjo vardas ir pavardė, jo nuolatinė gyvenamoji vieta ir jo verslo pavadinimas ir registracijos adresas;
- b) faktas, ar perdirbėjas suteikė augalinių produktų, priklausančių vienai ar kelioms turėtojo veislėms, apdorojimo sodinimui paslaugą, jeigu ta veislė ar veislės buvo deklaruotos ar kitokiu būdu žinomos perdirbėjui;
- c) jeigu perdirbėjas suteikė šią paslaugą, augalinių produktų, priklausančių atitinkamai veislei arba veislėms, kiekis, kurį perdirbėjas apdorojo sodinimui, ir visas kiekis, gautas ją apdorojus;
- d) c punkte minimo apdorojimo datos bei vietos ir
- e) asmens ar asmenų, kuriems jis suteikė c punkte minimą apdorojimo paslaugą, vardai, pavardės, adresai ir atitinkami kiekiai.

3. Pagal 2 dalies b, c, d, ir e punktus pateikiama informacija yra susijusi su einamaisiais prekybos metais ir su vieneriais ar daugiau iš trejų ankstesnių prekybos metų, dėl kurių turėtojas dar nebuvo anksčiau pateikęs prašymo pagal 4 arba 5 dalies nuostatas; tačiau pirmieji prekybos metai, apie kuriuos pateikiama informacija, yra metai, kuomet buvo pateiktas pirmasis prašymas dėl informacijos apie veislę arba veisles ir atitinkamą perdirbėją.

4. 8 straipsnio 4 dalies nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.

<...>“

- 11 Reglamento Nr. 1768/95 14 straipsnio, susijusio su turėtojo atliekama ūkininko pareigų įgyvendinimo kontrole, 1 dalyje numatyta:

„Turėtojo atliekamos kontrolės tikslu, remiantis pagrindinio reglamento [Nr. 2100/94] 14 straipsnio nuostatomis, kaip nurodyta šiame reglamente, dėl ūkininko pareigų įgyvendinimo ūkininkas, turėtojo prašymu, privalo:

- a) pateikti įrodymus, patvirtinančius informaciją, pateiktą pagal 8 straipsnį, parodydamas turimus susijusius dokumentus, kaip antai: prekyraščius, panaudotas etiketes arba bet kokias kitas atitinkamas priemones, reikalaujamas pagal 13 straipsnio 1 dalies a punktą – įrodymus, kurie susiję su:
- trečiųjų asmenų suteikta turėtojo veislės augalinių produktų apdorojimo sodinimui paslauga, arba
 - 8 straipsnio 2 dalies e punkto atveju – turėtojo veislės dauginamosios medžiagos tiekimu arba parodydamas žemę arba saugojimo patalpas;
- b) suteikti galimybę pasinaudoti ar susipažinti su įrodymu, reikalaujama pagal 4 straipsnio 3 dalį arba 7 straipsnio 5 dalį.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 12 RWZ yra pagrindinė žemės ūkio kooperatinė bendrovė, teikianti ūkininkams sėklų perdirbimo paslaugas, ruošdama augalinę medžiagą sandėliavimui ir būsimam sodinimui.
- 13 Šios paslaugos teikiamos, viena vertus, augalų veislių savininkams, be kita ko, atstovaujamiems STV, kurie, sudarydami auginimo sutartis, susitarė dėl sertifikuotų sėklų dauginimo pardavimui.
- 14 Kita vertus, ši paslauga teikiama ūkininkams, auginantiems sėklas pagal Reglamento Nr. 2100/94 14 straipsnio 3 dalį.
- 15 Iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nutarties matyti, kad RWZ 2005–2006 ir 2006–2007 prekybos metais suteikė apdorojimo paslaugas įvairiems ūkininkams, auginantiems pagal sutartis augalų veislių savininkams, kuriems atstovauja STV.
- 16 STV, iš atitinkamų ūkininkų gavusi auginimo pagal sutartį deklaracijas, pateikė RWZ dvi grupes prašymų suteikti informaciją apie atliktą apdorojimą:
- 2006 m. birželio 30 d., 2006 m. rugpjūčio 7 d., 2006 m. rugsėjo 15 d. ir 2007 m. balandžio 30 d. raštais dėl 2005–2006 prekybos metų ir
 - 2007 m. birželio 25 ir 29 d., 2007 m. rugpjūčio 23 d. ir 2008 m. gegužės 29 d. raštais dėl 2006–2007 prekybos metų.
- 17 Kartu su šiais prašymais, kuriais buvo siekiama sužinoti, ar RWZ atliko aptariamų saugomų veislių perdirbimą, kokie asmenys ir kokį kiekį užsakė, buvo pateiktos lentelės su nurodytomis atitinkamomis saugomomis veislėmis ir prekybos metais, augalinius produktus auginančio ūkininko vardu ir adresu, bet nebuvo pateikta jokia auginimo deklaracijų kopija ar kiti įrodymai.

- 18 RWZ nepateikė teigiamo atsakymo į šiuos prašymus ir nurodė tris atsisakymą pagrindžiančius motyvus. Pirma, ji laikėsi nuomonės, kad kiekviename prašyme suteikti informaciją turėjo būti nurodyti duomenys, jog ji atliko perdirbimą, dėl kurio atsiranda Reglamento Nr. 2100/94 14 straipsnio 3 dalies šeštoje įtraukoje numatyta pareiga suteikti informaciją. Antra, ji manė, kad teisiškai reikšmingi yra tik prašymai suteikti informaciją, pateikti prekybos metais, su kuriais susijusios informacijos prašoma. Trečia, jos nuomone, iš apdoravimo, atlikto auginant pagal sutartį savininkui, negalima nustatyti jokių duomenų apie galimą sėklų auginimą.
- 19 STV pareikštas ieškinys RWZ pirmosios instancijos teisme buvo patenkintas, nes šis teismas nusprendė, kad, pirma, nėra naikinamojo termino prašymams suteikti informaciją pateikti ir, antra, auginimo pagal sutartį deklaracijų pakanka, kad atsirastų perdirbėjo pareiga suteikti informaciją, jei ūkininkas, auginantis pagal dauginimo sutartį, turi konkrečią galimybę ūkyje užaugintas sėklas panaudoti auginimui. RWZ dėl šio sprendimo padavė apeliacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.
- 20 Abejodamas dėl Reglamento Nr. 2100/94 14 straipsnio 3 dalies ir Reglamento Nr. 1768/95 9 straipsnio 2 bei 3 dalių aiškinimo, *Oberlandesgericht Düsseldorf* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir Teisingumo Teismui pateikti šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar Reglamento Nr. 2100/94 14 straipsnio 3 dalies šeštoje įtraukoje ir Reglamento Nr. 1768/95 9 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyta perdirbėjo pareiga suteikti informaciją atsiranda tik tada, kai perdirbėjas gauna saugomos augalo veislės savininko prašymą suteikti informaciją iki su šiuo prašymu susijusių prekybos metų (kelerių metų atveju – paskutinių prekybos metų) pabaigos?

2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

Ar prašymas suteikti informaciją yra „pateiktas per nustatytus terminus“, kai savininkas savo prašyme nurodo turintis duomenų, kad perdirbėjas apdorojo ar ketina apdoroti saugomos veislės augalinės medžiagos (ūkyje užaugintų sėklų), kurią prašyme nurodytas ūkininkas gavo auginamas saugomos veislės dauginamąją medžiagą, dalį, ar vis dėlto perdirbėjui kartu su prašymu suteikti informaciją taip pat turi būti pateikti įrodymai, patvirtinantys nurodytus duomenis (pavyzdžiui, pateikus ūkininko auginimo deklaracijos kopiją)?

3. Ar duomenys, dėl kurių atsiranda perdirbėjo pareiga pateikti informaciją, gali būti nustatyti iš to, kad perdirbėjas, kaip saugomos augalo veislės savininko įgaliotas asmuo, vykdo dauginimo sutartį dėl parduoti tinkamų saugomos veislės sėklų auginimo, kurią savininkas sudarė su dauginimą atliekančiu ūkininku, kai ir todėl, kad ūkininkas faktiškai gauna galimybę, vykdant dauginimo sutartį, dalį dauginti skirtų sėklų panaudoti auginimui?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 21 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Reglamento Nr. 1768/95 9 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad perdirbėjo pareiga suteikti informaciją, susijusią su saugomomis veislėmis, išnyksta tada, kai perdirbėjas gauna saugomos augalo veislės savininko prašymą suteikti informaciją pasibaigus su šiuo prašymu susijusiems prekybos metams.

- 22 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1768/95 9 straipsnio 3 dalies teksto, pareiga suteikti informaciją, numatytą šio straipsnio 2 dalies b, c, d ir e punktuose, nustatyta perdirbėjui, kai ši informacija susijusi su prekybos metais, kuriais pateiktas prašymas.
- 23 Todėl iš esmės dėl prašymo, susijusio su atitinkamais prekybos metais, kurį perdirbėjas gavo šiems prekybos metams pasibaigus, neturėtų jam kilti pareigos suteikti informaciją.
- 24 Tačiau Reglamento Nr. 1768/95 9 straipsnio 3 dalyje pažymima, kad prašymas suteikti informaciją gali būti taip pat susijęs su vienais ar daugiau iš trejų ankstesnių prekybos metų, dėl kurių savininkas dar nebuvo anksčiau pateikęs prašymo. Šiuo atžvilgiu šioje nuostatoje pabrėžiama, kad pirmieji prekybos metai, su kuriais ši informacija yra susijusi, turi būti tie, per kuriuos buvo pateiktas pirmasis prašymas, susijęs su atitinkama veisle ar atitinkamomis veislėmis ir perdirbėju.
- 25 Todėl iš šios nuostatos teksto matyti, kad savininkas gali pateikti prašymą suteikti informaciją perdirbėjui dėl vieno ar daugiau prekybos metų, ankstesnių nei einamieji, jei pirmąjį prašymą atitinkamam perdirbėjui, susijusį su atitinkama veisle ar atitinkamomis veislėmis, jis pateikė per pirmuosius iš šių ankstesnių metų.
- 26 Tokį aiškinimą patvirtina pats Reglamento Nr. 1768/95 tikslas, kuris, vadovaujantis Reglamento Nr. 2100/94 14 straipsnio 3 dalimi, yra apsaugoti teisėtus selekcininko ir ūkininko interesus. Iš tiesų Reglamento Nr. 1768/95 2 straipsnio 2 dalyje pažymėta, kad, siekiant apsaugoti visus šiuos interesus, būtina išlaikyti deramą pusiausvyrą tarp jų visų.
- 27 Šiomis aplinkybėmis primintina, kad, priešingai nei kai kuriose kitose kalbinėse versijose, Reglamento Nr. 1768/95 9 straipsnio 3 dalies versijoje prancūzų kalba neapribojama galimybė pateikti prašymą suteikti informaciją daugiausia trejais prekybos metais, ankstesniais nei einamieji prekybos metai.
- 28 Tačiau, viena vertus, priešingai, nei teigia STV, Reglamento Nr. 1768/95 tikslui, kuris primintas šio sprendimo 26 punkte, prieštarautų nuomonė, kad nėra jokio perdirbėjo pareigos suteikti informaciją apribojimo laiko atžvilgiu.
- 29 Kita vertus, primintina, kad minėto reglamento 8 straipsnio 3 dalyje, kurioje nustatyta ūkininko pareiga suteikti informaciją, aiškiai ribojama selekcininko teisė prašyti suteikti informaciją daugiausia trejais prekybos metais, ankstesniais nei einamieji. Kadangi ūkininko pareiga suteikti informaciją yra beveik identiška perdirbėjui tenkančiai pareigai, nereikia daryti skirtumo, susijusio su savininkų prašymuose nurodytais laikotarpiais, pagal prašymų adresatus.
- 30 Taigi, Reglamento Nr. 1768/95 9 straipsnio 3 dalis aiškintina taip, kad geriausiai užtikrintų, pirma, selekcininkų interesus tiek, kiek jie turi tam tikrą lankstesnę galimybę pateikti prašymus suteikti informaciją, ir, antra, perdirbėjų interesus, kurie turi saugoti prašomą informaciją tik tam tikrą laiką ir tik iš anksto apie tai įspėti.
- 31 Šiuo atveju iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad STV pateikė RWZ dvi grupes prašymų suteikti informaciją: 2006 m. birželio 30 d., 2006 m. rugpjūčio 7 d., 2006 m. rugsėjo 15 d. bei 2007 m. balandžio 30 d. prašymus dėl 2005–2006 prekybos metų ir 2007 m. birželio 25 ir 29 d., 2007 m. lapkričio 23 d. bei 2008 m. gegužės 29 d. prašymus dėl 2006–2007 prekybos metų.
- 32 Žinant, kad pagal Reglamento Nr. 1768/95 7 straipsnio 2 dalį prekybos metai prasideda kalendorinių metų liepos 1 d. ir baigiasi birželio 30 d., kadangi iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą neaišku, dėl kurių saugomų veislių STV pateikė prašymus ir ar tai yra pirmi prašymai, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 9 straipsnio 3 dalies sakinio antrą dalį, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi nuspręsti, kurie iš šių prašymų buvo pateikti per nustatytus terminus.

33 Todėl į pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip: Reglamento Nr. 1768/95 9 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad perdirbėjo pareiga suteikti informaciją apie saugomas veisles atsiranda, jei prašymas suteikti informaciją dėl atitinkamų prekybos metų buvo pateiktas prieš šių prekybos metų pabaigą. Tačiau tokia pareiga gali egzistuoti ir dėl informacijos, susijusios su trejais ankstesniais nei einamieji prekybos metais, jei savininkas pirmąjį prašymą dėl tų pačių veislių tam pačiam perdirbėjui pateikė per pirmus iš šių ankstesnių prekybos metų, dėl kurių prašoma suteikti informaciją, metus.

Dėl antrojo ir trečiojo klausimų

34 Antruoju ir trečiuoju klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Reglamento Nr. 2100/94 14 straipsnio 3 dalies šeštos įtraukos ir Reglamento Nr. 1768/95 9 straipsnio nuostatas reikia aiškinti taip, kad, pirma, aplinkybė, jog ūkininkas pagal sutartį augino saugomą veislę jos savininkui, gali būti duomenys, dėl kurių atsirastų pareiga šios veislės parduodamų sėklų perdirbėjui suteikti informaciją, ir, antra, prašyme suteikti informaciją savininkas turi pateikti duomenų, kuriuos pateikia pagrįsdamas savo teisę į informaciją, įrodymus.

35 Pirmiausia pažymėtina, kad pagal Reglamento Nr. 1768/95 9 straipsnio 4 dalį, skaitomą kartu su šio reglamento 8 straipsnio 4 dalimi, kurioje nustatyti formalūs savininko perdirbėjui pateikto prašymo suteikti informaciją reikalavimai, nereikalaujama kartu su šiuo prašymu pateikti pateiktų duomenų įrodymų. Šio reglamento 8 straipsnio 4 dalies antros pastraipos pirmame sakinyje net numatyta, kad prašymas gali būti pateiktas žodžiu.

36 Dėl auginimo pagal sutartį atvejų Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad ūkininko įsigijimas iš savininko saugomos augalų veislės dauginimo medžiagos turi būti laikomas duomeniu, dėl kurio gali atsirasti šio ūkininko pareiga suteikti informaciją savininkui (žr. 2003 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Schulin*, C-305/00, Rink. p. I-3525, 65 punktą).

37 Iš tiesų aplinkybė, kad ūkininkas pagal sutartį augina saugomą veislę savininkui, yra rodiklis, kad šis ūkininkas galėtų turėti saugomos veislės sėklų, dėl kurių sodinimo jis gali ketinti prašyti Reglamento Nr. 2100/94 14 straipsnio 3 dalyje numatytos privilegijos.

38 Tačiau tokia aplinkybė savaime neturėtų reikšti savininko teisės gauti informacijos iš perdirbėjo.

39 Nors iš Reglamento Nr. 2100/94 14 straipsnio 3 dalies aišku, kad tokia teisė turi būti taikoma, kai tik ūkininkas pasinaudoja ar ketina pasinaudoti šiuo straipsniu jam pripažinta privilegija, Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad šia teise galima remtis perdirbėjo atžvilgiu tik jei savininkas turi duomenų, kad perdirbėjas atliko ar ketina atlikti augalinės medžiagos, gautos auginant saugomos veislės dauginimo medžiagą, perdirbimą auginimo tikslais (šiuo klausimu žr. 2004 m. spalio 14 d. Sprendimo *Brangewitz*, C-336/02, Rink. p. I-9801, 53 punktą).

40 Tačiau šiomis aplinkybėmis faktas, kad ūkininkas augina pagal sutartį saugomą veislę, savaime neturėtų būti duomuo, kad perdirbėjas atliko ar ketina atlikti augalinių produktų, gautų auginant šios saugomos veislės dauginimo medžiagą, perdirbimą auginimo tikslais.

41 Atsižvelgiant į šios bylos aplinkybes, tai galėtų būti bent vienas iš kelių įrodymų, kad yra tokių duomenų. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi įvertinti bylos aplinkybes, kad nuspręstų, ar taip yra pagrindinėje byloje.

42 Todėl į antrąjį ir trečiąjį klausimus reikia atsakyti taip: Reglamento Nr. 2100/94 14 straipsnio 3 dalies šeštos įtraukos ir Reglamento Nr. 1768/95 9 straipsnio nuostatas reikia aiškinti taip, kad saugomos veislės savininko prašyme suteikti informaciją, pateiktame perdirbėjui, neturi būti įrodymų, pagrindžiančių pateiktus duomenis. Be to, faktas, kad ūkininkas pagal sutartį augina saugomą veislę, savaime nėra duomuo, kad perdirbėjas atliko ar ketina atlikti augalinių produktų, gautų auginant šio

saugomos veislės dauginimo medžiagą, perdirbimą auginimo tikslais. Tačiau šis faktas, atsižvelgiant į kitas bylos aplinkybes, gali leisti daryti išvadą, kad tokie duomenys egzistuoja, o tai nagrinėjamoje byloje turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 43 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. 1995 m. liepos 24 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1768/95, įgyvendinančio Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje 14 straipsnio 3 dalyje numatytos žemės ūkio išimties taisyklės, iš dalies pakeisto 1998 m. gruodžio 3 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2605/98, 9 straipsnio 3 dalį reikia aiškinti taip, kad perdirbėjo pareiga suteikti informaciją apie saugomas veisles atsiranda, jei prašymas suteikti informaciją dėl atitinkamų prekybos metų buvo pateiktas prieš šių prekybos metų pabaigą. Tačiau tokia pareiga gali egzistuoti ir dėl informacijos, susijusios su trejais ankstesniais nei einamieji prekybos metais, jei savininkas pirmąjį prašymą dėl tų pačių veislių tam pačiam perdirbėjui pateikė per pirmuosius iš šių ankstesnių prekybos metų, dėl kurių prašoma suteikti informaciją, metus.
2. 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje 14 straipsnio 3 dalies šeštos įtraukos ir Reglamento Nr. 1768/95, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 2605/98, 9 straipsnio nuostatas reikia aiškinti taip, kad saugomos veislės savininko prašyme suteikti informaciją, pateiktame perdirbėjui, neturi būti įrodymų, pagrindžiančių pateiktus duomenis. Be to, faktas, kad ūkininkas pagal sutartį augina saugomą veislę, savaime nėra duomuo, kad perdirbėjas atliko ar ketina atlikti augalinių produktų, gautų auginant šio saugomos veislės dauginimo medžiagą, perdirbimą auginimo tikslais. Tačiau šis faktas, atsižvelgiant į kitas bylos aplinkybes, gali leisti daryti išvadą, kad tokie duomenys egzistuoja, o tai nagrinėjamoje byloje turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Parašai.